

УДК 343.137

DOI: 10.33098/2078-6670.2022.14.26.178-185

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Огерук Ігор Степанович,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права та публічного
управління ЗВО «Університет Короля Данила»,
вул. Сірика, 29/31, м. Надвірна Івано-Франківської області, Україна, 78405
e-mail: igor.oheruk@ukd.edu.ua,

ORCID: <https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-3394-8768>

Мета. Метою роботи є проаналізувати процедуру повідомлення про підозру у кримінальному провадженні як окрему процесуальну дію та з'ясувати її особливості, що стосуються як етапу складання письмового повідомлення про підозру уповноваженою особою, так і етапу вручення такого повідомлення.

Методика. Методика включає комплексний аналіз та узагальнення наявного науково-теоретичного матеріалу та формулювання відповідних висновків та рекомендацій. Під час дослідження використовувались наступні методи наукового пізнання: термінологічний, логіко-семантичний, функціональний, системно-структурний, логіко-нормативний. **Результати.** В процесі дослідження визнано, що повідомлення про підозру є важливою віхою у кримінальному провадженні, оскільки така процесуальна дія має наслідком ряд важливих змін у кримінальній процесуальній діяльності. Здійснення повідомлення про підозру включає в себе дві взаємопов'язані та взаємно послідовні дії, які регламентовані кримінальним процесуальним законодавством: складання письмового повідомлення про підозру та вручення складеної підозри. Однак, окремі положення КПК України, що стосуються саме повідомлення про підозру у кримінальному провадженні, потребують узгодження та удосконалення. **Наукова новизна.** В процесі дослідження встановлено, що ч. 1 ст. 277 КПК України серед суб'єктів, які наділені повноваженнями складати письмове повідомлення про підозру, не виділяє дізнавача, який має такі повноваження у відповідності до п. 5 ч. 2 ст. 40¹ КПК України, що є певною неузгодженістю зазначених статей КПК України. Крім цього, не всі способи, які передбачені КПК України для вручення повідомлень, можуть в повній мірі забезпечити вимоги до процедури вручення письмового повідомлення про підозру у кримінальному провадженні. **Практична значимість.** Результати дослідження може бути використано у правотворчій та правозастосовній діяльності під час досудового розслідування кримінальних правопорушень під час здійснення повідомлення про підозру у кримінальному провадженні.

Ключові слова: кримінальне провадження, письмове повідомлення про підозру, прокурор, слідчий, дізнавач.

Ihor Oheruk,

PhD, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Law and Public
Administration of the Higher Education Institution "King Danylo University"

29/31 Siryka Street, Nadvirna, Ivano-Frankivsk Region, Ukraine, 78405

e-mail: igor.oheruk@ukd.edu.ua,

PECULIARITIES OF MAKING THE NOTIFICATION OF SUSPICION IN A CRIMINAL PROCEEDING

Purpose. The purpose of the work is to analyze the procedure of notification of suspicion in a criminal proceeding as a separate procedural action and to find out its peculiarities, which relate to both the stage of preparing a written notification of suspicion by an authorized person and the stage of serving of such notification.

Methodology. The methodology includes a comprehensive analysis and generalization of the existing scientific theoretical material and the formulation of relevant conclusions and recommendations. Such methods of scientific knowledge were used: terminological, logical-semantic, functional, systemic-structural, logical-normative.

Results. In the process of research, it was admitted that the notification of suspicion is an important milestone in a criminal proceeding since such a procedural action results in several important changes in criminal procedural activity. Making the notification of suspicion includes two interrelated and mutually consistent actions, which are regulated by criminal procedural legislation: preparing of written notification of suspicion and handing over the

prepared suspicion. However, certain provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine, which relate specifically to the notification of suspicion in a criminal proceeding, require coordination and improvement.

Originality. In the process of research, it was established that Part 1 of Art. 277 of the Criminal Procedure Code of Ukraine among individuals, that are authorized to make the notification of suspicion, does not single out an inquirer, who is empowered with such a right following Clause 5 Part 2 of Art. 401 of the Criminal Code of Ukraine, which is a certain inconsistency of the specified articles of the Criminal Code of Ukraine. In addition, not all methods provided by the Criminal Procedure Code of Ukraine for the service of notices can fully meet the requirements for the procedure for the delivery of written notification of suspicion in a criminal proceeding.

Practical significance. The results of the research can be used in law-making and law-enforcement activities during the pre-trial investigation of criminal offenses during the notification of suspicion in a criminal proceeding.

Key words: a criminal proceeding, written notice of suspicion, prosecutor, investigator, inquirer.

Постановка проблеми. Повідомлення про підозру є важливою віхою у кримінальному провадженні. По перше, у кримінальному процесі з'являється конкретна особа, щодо якої розпочинається кримінальне переслідування у зв'язку із обґрунтованою підозрою її причетності до вчинення кримінального правопорушення. По друге, з вказаного моменту починається перебіг строків досудового розслідування, які відводяться для отримання доказів факту причетності конкретної особи до вчинення конкретного кримінально караного діяння. По третє, до такої особи починають застосовуватися специфічні засоби кримінально-процесуального примусу, які обмежують права і свободи, що гарантовані Конституцією України. По четверте, враховуючи повідомлену підозру проводяться слідчі (розшукові) дії, спрямовані на отримання доказів у кримінальному провадженні, які будуть враховані судом при винесенні рішення. В свою чергу, це вимагає підвищеної уваги до даної віхи кримінального провадження.

Питання є актуальним і тому, що вже є судові рішення, які стосуються незаконного здійснення повідомлення про підозру у кримінальному провадженні. Зокрема Касаційний кримінальний суд ВС скасував судові рішення і закрити кримінальне провадження щодо особи за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 191 КК України, у зв'язку з тим, що не встановлено достатніх доказів для доведення винуватості особи в суді та вичерпано можливості їх отримати, закрити на підставі п. 3 ч. 1 ст. 284 КПК України. Дане рішення було прийнято, оскільки за наслідками касаційного розгляду кримінального провадження колегія суддів дійшла висновку про порушення внаслідок незаконного здійснення повідомлення про підозру права на захист засудженої, зокрема і через належне її повідомлення про права підозрюваної в кримінальному провадженні та їх роз'яснення неповноважною особою. Щодо доказів було застосовано наслідки, визначені ч. 1, п. 3 ч. 2 ст. 87 КПК України [3].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Досліджували проблему повідомлення про підозру у кримінальному провадженні такі науковці: Ю.П. Аленін, В.О. Гринюк, О.В. Капліна, Л.М. Лобойко, М.А. Погорєцький, О.Г. Шило та ін.

Постановка завдання. Проаналізувати процедуру повідомлення про підозру у кримінальному провадженні як окремої процесуальної дії, визначивши її особливості, які впливають на її законність.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналізуючи КПК в цілому і Главу 22 Кримінального процесуального кодексу України, яка регламентує повідомлення про підозру, слід констатувати, що законодавець виокремлює повідомлення про підозру як окрему процесуальну дію, щодо якої вживає три терміни. Зокрема, у ч. 1 ст. 276 та у ч. 1 ст. 481 КПК України вживається термін «здійснюється». У ч. 1 ст. 277 КПК України вживається термін «складається», а у ч. 1 ст. 278 КПК України

вживається термін «вручається». Крім цього, у ст. 481 КПК України, яка регламентує повідомлення про підозру у кримінальних провадженнях щодо окремих категорій осіб, також вживається термін «здійснюється» [1]. Однак, законодавець ніяким чином не роз'яснює вказані терміни та не зазначає їх взаємопов'язаності між собою. Якщо звернутись до практики Верховного Суду, то Велика Палата Верховного Суду у постанові від 11 грудня 2019 у справі №536/2475/14-к також виокремлює вказані терміни та визначає, що процедуру здійснення повідомлення про підозру особі можна умовно поділити на такі етапи:

- 1) прийняття рішення щодо необхідності здійснення особі повідомлення про підозру;
- 2) складання тексту повідомлення про підозру відповідно до вимог, передбачених ст. 277 КПК, та його підписання;
- 3) доведення інформації до відома адресата, щодо якого прийняте рішення про повідомлення про підозру, шляхом безпосереднього вручення його тексту особі згідно зі ст. 278 КПК України [2].

Аналізуючи зазначені поняття з метою встановлення їх взаємопов'язаності та взаємної ієрархії, слід погодитися із думкою Ю. Сухова, який зазначає, що поняття «здійснення» є загальним по відношенню до понять «складення» та «вручення» і визначає загальну процедуру письмового повідомлення про підозру особі, яка включає у себе дві нерозривно пов'язані складові, а саме:

- складення письмового повідомлення про підозру особі;
- його вручення такій особі [5].

Відповідно, здійснення повідомлення про підозру включає в себе дві взаємопов'язані та взаємно послідовні дії: складення письмового повідомлення про підозру та вручення складеної підозри.

Враховуючи положення ст. 42 КПК України, де зазначено, що «підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України», повідомлено про підозру» [1], процесуального статусу підозрюваного у кримінальному провадженні особа набуде тільки тоді, коли обидві вище зазначені дії будуть виконані. Відповідно, вимагати від особи виконувати покладені на неї обов'язки та застосовувати до неї засоби кримінального процесуального примусу як до підозрюваного стає можливим не одразу після складання письмового повідомлення про підозру, а після того, як виконана процедура вручення такого письмового повідомлення про підозру у відповідності до положень КПК України.

Процедура складення письмового повідомлення про підозру детально регламентована КПК України. Зокрема, передбачено, хто і у яких випадках складає письмове повідомлення про підозру, що має міститися в такому повідомленні, здійснення письмового повідомлення про підозру окремим категоріям осіб. Однак, слід пам'ятати, що законною вона буде при дотриманні певних вимог, які чітко визначає Кримінальний процесуальний кодекс України. По перше, складати повідомлення про підозру може обмежене коло осіб. До таких, відповідно до ч. 1 ст. 277 КПК України, відноситься прокурор, який складає повідомлення про підозру самостійно, та слідчий, який складає повідомлення про підозру за погодженням з прокурором. Слід зазначити, що ч. 1 ст. 277 КПК України серед суб'єктів не виділяє дізнавача, який наділений правом повідомлення про підозру за погодженням із прокурором відповідно до п. 5 ч. 2 ст. 40¹ КПК України. Враховуючи зазначене, слід констатувати певну неузгодженість окремих статей КПК України у частині визначення кола уповноважених осіб, що мають право

складати підозру у кримінальному провадженні. Така ситуація з'явилася в зв'язку із внесенням змін і доповнень до КПК України відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» [4]. Вказаними змінами, поряд з іншим, у кримінальний процес було введено нового учасника кримінального провадження – дізнавача як уповноважену особу, яка має право проводити досудове розслідування кримінальних проступків. Дізнавач при здійсненні дізнання наділяється повноваженнями слідчого. Серед іншого, він уповноважений повідомляти за погодженням із прокурором особі про підозру у вчиненні кримінального проступку [3, ст. 40¹, ч. 2, п. 5]. Тому таку неузгодженість слід віднести до огріхів у законотворчій діяльності при внесенні змін і доповнень до законодавчих актів.

По друге, складаючи письмове повідомлення про підозру, уповноважена особа повинна обов'язково зазначити в ньому відомості, які вказані у ч. 1 ст. 277 КПК України. Такі відомості можна умовно розділити на чотири групи, а саме:

- відомості щодо уповноваженої особи, яка склала письмове повідомлення про підозру (її прізвище, посада, повне найменування якої включає в себе назву органу, який проводить досудове розслідування, та підпис);

- відомості щодо кримінального провадження, у якому здійснюється повідомлення про підозру (найменування (номер) кримінального провадження та правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність);

- відомості щодо особи, якій повідомляють про підозру (прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження, місце проживання, громадянство);

- відомості щодо самої підозри (зміст підозри, а також стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру).

Крім цього, у письмовому повідомленні про підозру повинні міститися права підозрюваного.

Звертаючи увагу на відомості щодо уповноваженої особи, слід розуміти, що в ряді випадків у письмовому повідомленні про підозру вказується не тільки уповноважена особа, яка його склала, а й особа, яка його погодила, оскільки як ч. 1 ст. 277 КПК України, так і п. 5 ч. 2 ст. 40¹ КПК України передбачають, що слідчий чи дізнавач складають повідомлення про підозру за погодженням з прокурором. Відповідно, у самому письмовому повідомленні про підозру вказуються також відомості про прокурора, що її погоджує, а саме його прізвище, посаду та підпис.

Однак найбільшу увагу до себе привертають відомості, що стосуються самої підозри. Зміст підозри перегукується із відомостями щодо кримінального провадження, у якому здійснюється повідомлення про підозру, та повинен відповідати правовій кваліфікації кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у частині відповідності статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність. Окрему увагу слід звертати на відомості, що стосуються фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа. Вони повинні обов'язково включати в себе час та місце вчинення злочинного діяння, а також інші суттєві обставини, які стали відомі органу досудового розслідування на момент повідомлення про підозру. Слід зазначити, що вказані обставини повинні впливати із

матеріалів кримінального провадження. Вони можуть міститися у протоколах слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, висновках експертиз, рапортах працівників правоохоронних органів, заявах про вчинення кримінального правопорушення, матеріалах, які отримані органами досудового розслідування в порядку звернень до установ, підприємств та організацій, матеріалах, які отримані в порядку міжнародної правової допомоги в рамках кримінального провадження тощо.

Враховуючи те, що письмове повідомлення про підозру після складення вручається особі, якій цю підозру повідомляють, а також те, що підозрюваний, відповідно до ч. 3 ст. 42 КПК України, набуває ряд специфічних прав, що стосуються його захисту від висунутої підозри, цілком логічним є те, що при складанні письмового повідомлення про підозру уповноважена особа тим чи іншим чином повинна вказати не тільки зазначені обставини, а й процесуальне джерело їхнього походження. Це надасть можливість стороні захисту реалізувати свої права в частині розуміння змісту підозри, обранні відповідної лінії захисту, напрямку пошуку доказів, що пом'якшують або спростовують підозру і т.д. І, як слушно наголошує у своїй постанові Палата Верховного Суду, «сформульована підозра встановлює межі здійснення слідчим і прокурором обвинувальної діяльності, а підозрюваний, його захисник одержують можливість ефективно, дієво і цілеспрямовано реалізовувати функцію захисту» [3].

На відміну від процесу складання письмового повідомлення про підозру, питання вручення складеного письмового повідомлення про підозру окреслено в українському законодавстві в загальному. Зокрема, у ч. 1 ст. 278 КПК України зазначається: «Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень» [1]. Крім зазначеного, у вказаній статті регламентується, що затриманій особі повідомлення про підозру вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання, в іншому разі особа підлягає негайному звільненню. Також вказується на невідкладність внесення до ЄРДР відомостей щодо дати та часу повідомлення про підозру, правової кваліфікації кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) КК України. Частково процедура описується у ч. 2 та ч. 3 ст. 276 КПК України, де зазначено про повідомлення уповноваженою особою підозрюваному його прав та роз'яснення їх суті. Крім зазначеного, ч. 7 ст. 615 КПК України збільшує строк вручення підозри затриманій особі до 48 годин за умови дії воєнного стану та наявності об'єктивних обставин, що унеможливають вручення такого повідомлення у строки, встановлені статтею 278 КПК України.

Зважаючи на це, можна окреслити процедуру вручення підозри, яка повинна включати в себе те, що уповноважена особа, яка здійснює повідомлення про підозру, повинна переконатися, що повідомлення здійснюється саме тій особі, яка підозрюється у причетності до кримінального правопорушення. Такій особі вручається (оголошується) письмове повідомлення про підозру (ч. 1 ст. 278 КПК) та у відповідності до ч. 2 ст. 276 КПК України повідомляються їй процесуальні права, а, у відповідності до ч. 3 ст. 276 КПК України, роз'яснюється їх суть. І, не останнє за важливістю, повинен бути зафіксований точний час зміни процесуального статусу особи (оскільки дату та час здійснення повідомлення про підозру необхідно невідкладно внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань).

Повідомленням у кримінальному процесі присвячена глава 6 КПК України. Серед іншого, там передбачено, що повідомлення у кримінальному провадженні здійснюється

у порядку, передбаченому главою 11 Кримінального процесуального кодексу України. Аналізуючи положення ст. 135 КПК України, яка регламентує порядок здійснення виклику у кримінальному провадженні, можна дійти висновку, що теоретично до способів вручення підозри можна віднести:

- надіслання поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком, здійснення повідомлення по телефону або телеграмою;
- передача під розписку дорослому члену сім'ї особи чи іншій особі, яка проживає з особою, якій вручається підозра, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи;
- вручення згідно з міжнародним договором про правову допомогу, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а за відсутності такого – за допомогою дипломатичного (консульського) представництва;
- публікація в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Розглядаючи вищезазначені варіанти здійснення повідомлення про підозру, слід зазначити, що не всі вони дозволяють здійснити перераховані дії. Так, надіслання електронною поштою чи факсимільним зв'язком, здійснення повідомлення по телефону не дозволяє впевнитися в особі адресата та зафіксувати точний час вручення підозри (оскільки невідомо, коли саме особа ознайомиться із змістом підозри, а час відправки повідомлення не можна вважати часом повідомлення про підозру). Передача під розписку дорослому члену сім'ї особи чи іншій особі, яка проживає з особою, якій вручається підозра, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи також не дозволяє зафіксувати точний час повідомлення про підозру, оскільки невідомим є те, коли вручена таким чином підозра потрапить саме тій особі, що підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення. Крім цього, уповноваженій особі необхідно впевнитися (із отриманням підтверджуючих матеріалів) у відповідності зазначених категорій осіб. Також слід констатувати, що такі способи дозволяють повідомити особі про її процесуальні права та обов'язки (шляхом додавання до підозри відповідних пам'яток), однак не дозволяють роз'яснити їх суть в разі потреби. Крім цього, не з'ясоване питання відповідальності осіб за те що вони не довели повідомлення про підозру тій особі, щодо якої воно винесене. Тому їх слід розглядати дійсно як виклик особи у кримінальному провадженні для здійснення такої процесуальної дії як повідомлення про підозру так як способи підтвердження вжиття заходів з встановлення місця перебування особи.

Висновки. Таким чином, повідомлення про підозру в кримінальному провадженні є важливим процесуальним кроком, що включає в себе дві взаємопов'язані дії: «складання» та «вручення». Скласти підозру у кримінальному провадженні може тільки уповноважена особа: прокурор, слідчий, дізнавач. Слід зауважити, що ч. 1 ст. 277 КПК України потребує узгодження із п. 5 ч. 2 ст. 40¹ КПК України, оскільки вона серед суб'єктів не виділяє дізнавача, який наділений правом повідомлення про підозру. В разі складання письмового повідомлення про підозру слідчим чи дізнавачем обов'язковим є його погодження прокурором. Письмове повідомлення про підозру повинно містити ряд відомостей, що стосуються уповноваженої особи, яка його склала, кримінального провадження, у якому здійснюється повідомлення про підозру, особи, якій повідомляють про підозру, та самої підозри. Дотримання або недотримання вказаних вимог визначає законність складеного письмового повідомлення про підозру. Підозрюваний набуває свого процесуального статусу саме після того, як йому було

вручено у законний спосіб письмове повідомлення про підозру. При врученні підозри, серед іншого, особі слід повідомити її процесуальні права та обов'язки і роз'яснити їх суть, а також зафіксувати точний час вручення. Однак, не всі способи, які передбачає КПК України, дозволяють це зробити, тому окремі з них слід розглядати дійсно як виклик особи у кримінальному провадженні для здійснення такої процесуальної дії як повідомлення про підозру.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року. Верховна Рада України: офіційний веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n696> (дата звернення 11.11. 2022 р.).
2. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 11 грудня 2019 року у справі №536/2475/14-к. Єдиний реєстр судових рішень: веб-сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86365236> (дата звернення 24.11. 2022 р.).
3. Постанова Палати Верховного Суду від 25 листопада 2020 року у справі № 627/927/19. Єдиний реєстр судових рішень: веб-сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93171491> (дата звернення 25.11. 2022 р.).
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: Закон України від 22 листопада 2018 року. Верховна Рада України: офіційний веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#n517> (дата звернення 24.11. 2021 р.).
5. Сухов Ю. Повідомлення про підозру особі: аналіз окремих аспектів позиції Великої Палати Верховного Суду щодо спеціальних суб'єктів. Офіційний веб-сайт кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Київської області: головна: інше. URL: <http://kdkako.com.ua/povidomlennya-pro-pidozru-osobi-analiz-okremykh-aspektiv-pozytsiyi-velykoyi-palaty-verkhovnoho-sudu-shchodo-spetsialnykh-sub%CA%BAyektiv/> (дата звернення 24.11. 2021 р.).

References

1. The Criminal Procedural Code of Ukraine of 13 April 2012. The Verkhovna Rada of Ukraine: official website. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n696> (accessed 11 November 2022). (in Ukrainian).
2. The judgement of the Grand Chamber of the Supreme Court of 11 December 2019 in the case №536/2475/14-к. The Unified State Register of Court Decisions: website. Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86365236> (accessed 24 November 2022). (in Ukrainian).
3. The judgement of the Chamber of the Supreme Court of 25 November 2020 in the case № 627/927/19. The Unified State Register of Court Decisions: website. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93171491> (accessed 25 November 2022). (in Ukrainian).
4. On amendments to some legislative acts of Ukraine on the simplification of pre-trial investigation of certain categories of criminal offenses: Law of Ukraine of 22 November 2018. The Verkhovna Rada of Ukraine: official website. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#n517> (accessed 24 November 2022). (in Ukrainian).
5. Sukhov J. *Povidomlennia pro pidozru osobi: analiz okremykh aspektiv pozytsii Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu shchodo spetsialnykh subiektiv* [The notification of a person on suspicion: the analysis of certain aspects of the position of the Grand Chamber of

the Supreme Court concerning special subjects]. The official website of the Qualification and Disciplinary Commission of the City Bar of Kyiv: home: others. Available at: <http://kdkako.com.ua/povidomlennya-pro-pidozru-osobi-analiz-okremykh-aspektiv-pozytsiyi-velykoyi-palaty-verkhovnoho-sudu-shchodo-spetsial%CA%B9nykh-sub%CA%BAektiv/> (accessed 24 November 2022). (in Ukrainian).

*Стаття: надійшла до редакції 26.08.2022
прийнята до друку 23.09.2022
The article: is received 26.08.2022
is accepted 23.09.2022*

Бібліографія: Огерук І. С. Особливості здійснення повідомлення про підозру у кримінальному провадженні. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького: Журнал. Серія Право.* Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2022. Вип. 14 (26). С. 188-195. DOI: 10.33098/2078-6670.2022.14.26.178-185.

